

hrubou nedbalost —, starati se o řádný stav kouřového vedení a komínu. Opatrnost a bedlivost v tom směru nutno uložit každému průměrně bedlivému člověku, tím spíše žalobci jako živnostníku, majiteli pily. Žalobce však tuto minimální opatrnost a bedlivost nezachoval, neboť, jak soud shora zjistil, byl v komínu samém otvor 2 cm široký a 3 cm vysoký a v kouřové rouře ve vzdálenosti 40 cm od komínu otvor 2 cm široký a 5 cm dlouhý, tedy závady snadno při poněkud bedlivějším zkomání seznatelné. V tom, že se žalobce nepostaral o řádný stav komínu a kouřového vedení, ač byl k tomu povinen tím více, že měl na půdě uskladněnou slámu, záleží hrubá nedbalost žalobcova. Na věci nic nemění to, že sláma byla umístěna na 1 m až 1 m 50 cm od komína, ježto, byly-li v komíně a v kouřovém vedení otvory, pak se jiskry z nich snadno mohly dostat na slámu, i kdyby byla bývala uskladněna ještě dále od komínu. Právem tudíž žalovaná pojišťovna odpírá žalobci vyplatiti pojistnou náhradu. **O d v o l a c í s o u d** uznal podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Žalovaná spatřuje nesprávné právní posouzení v tom, že odvolací soud neshledal hrubou nedbalost v žalobcově jednání, že uskladnil slámu na půdě »v bezprostřední blízkosti« komínu a kouřového vedení. Co se týká »bezprostřední blízkosti«, nevychází žalovaná přesně ze zjištění nižších soudů, podle nichž byla sláma uložena 1 m až 1 m 50 cm daleko od komínu. Nižší soudy správně dovodily, že v pouhém tomto uložení slámy na půdě nelze spatřovati hrubou nedbalost. Podle názoru žalované svědčí o hrubé nedbalosti žalobcově již to, že byl odsouzen trestním soudem pro přestupek podle § 459 tr. zák. Než otázkou tou netřeba se v této spojitosti zabývat, ježto nestačí hrubá nedbalost, není-li tu dalšího předpokladu, t. j. že pojistník takovou nedbalostí pojistnou příhodu přivodil (srv. znění čl. 3 všeob. poj. podmínek pro požární pojišťování). Žalovaná výslovně uznala, že v trestním odvolacím rozsudku nebyla zjištěna taková příčinná souvislost. Z pouhého uložení slámy na půdě za oněch okolností, k nimž lze hleděti podle zjištění napadeného rozsudku, neplyne ještě, že tím byla přivoděna pojistná příhoda. Marně proto dovolatelka dovozuje, že prý šlo o takové jednání nebo opominutí žalobcovo, s kterým jest spojeno nebezpečí požáru snadno předvídatelné, a že tato skutečnost ve smyslu čl. 3 uved. poj. podmínek stačí, když skutečně k požáru došlo.

Čís. 16085.

Uvedl-li vymáhající věřitel v návrhu na povolení exekuce vnučenou dražbou nemovitosti podaném u soudu, jenž je zároveň soudem hnhovním, že knihovní výtah byl již objednan, a žádal-li, aby si soud z úřadu výtah u knihovního oddělení vyžádal a k spisům připojil, nepřičí se tento postup předpisu § 133 č. 1 a 2 ex. ř.

(Rozh. ze dne 8. května 1937, R I 416/37.)

Vymáhající věřitel navrhl proti povinným exekuci vnučenou dražbou jejich nemovitostí, zapsaných ve vložkách č. 1973 a 1974 pozemkové knihy pro katastrální území M. K návrhu tomu nebyl připojen knihovní výtah dotčených nemovitostí, nýbrž vymáhající věřitel jen v návrhu uvedl, že knihovní výtah byl již u soudu, u něhož se návrh podává, objednan, a žádal, aby si soud vyžádal z úřadu výtah z knihovního oddělení a k spisům jej připojil. Soud první stolice, jenž byl zároveň knihovním soudem, navrženou exekuci povolil. Rekursní soud exekuční návrh zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení soudu první stolice.

Důvody :

V § 133 ex. ř. jest ovšem předepsáno, že k návrhu, aby byla povolena vnučená dražba, musí býti přiloženo listinné osvědčení, že nemovitost, za jejíž dražbu se žádá, jest dlužníkovým vlastnictvím (§ 133 č. 1 ex. ř.), a listinné osvědčení o věcných právech a břemenech na nemovitosti zřízených atd. (§ 133. č. 2 ex. ř.). Nesplnění povinností stanovených v § 133 č. 1 a 2 ex. ř. není však důvodem pro zamítnutí návrhu na povolení vnučené dražby, nýbrž jest na soudě, aby nařídil z úřadu nápravu těchto formálních vad (srv. rozh. č. 9040 a 14903 na konci důvodů Sb. n. s.). V souzené věci byl podán exekuční návrh u okresního soudu v Z., jenž jest zároveň soudem knihovním. V exekučním návrhu bylo uvedeno, že knihovní výtah byl již objednan u téhož soudu, a soud byl žádán, aby si z úřadu výtah u knihovního oddělení vyžádal a k spisům připojil. Uvedený postup se nepříčí předpisu § 133 č. 1 a 2 ex. ř., jak za to má soud druhé stolice (srv. Neumannův Kom. 1928 I, str. 475 a 476). Povolil proto první soud právem navrženou exekuci.

Čís. 16086.

Nejde o otázku nepřipustnosti pořadu práva, nýbrž o otázku nepřipustnosti řádného soudu, o níž rozhoduje soud druhé stolice s konečnou platností (§ 528, odst. 1, c. ř. s. ve znění čl. I č. 5 zák. č. 251/1934 a čl. I zák. č. 314/1936 Sb. z. a n.), uplatňuje-li se v dovolacím rekursu, že k rozhodnutí sporné věci z poměru spolkového jest povolán rozhodčí soud zřízený vůlí stran (§ 577 c. ř. s.) nebo rozhodčí soud spolkový podle § 599 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 8. května 1937, R I 522/37.)

Proti žalobě, již se žalobce domáhal zjištění, že jest členem žalovaného spolku (odborového svazu) a že nepřestoupil k určité jiné odborové organizaci, namítl žalovaný svaz nepřipustnost pořadu práva. Soud první stolice žalobu odmítl. Rekursní soud zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.

Důvody :

Žalovaný spolek vznesl při prvním roku jen námitku nepřipustnosti pořadu práva a odůvodnil ji pak při ústním jednání tím, že spory ze